

Mi újság

a PADOSZ -nál?

A PADOSZ INFORMÁCIÓS KIADVÁNYA

Bővítés, mint a túlélés záloga

Kormánybizottságot állít fel a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatos stratégiai döntések előkészítésére a kabinet — adta hírül az MTI 2012. május 30-án.

A közleményből megtudhattuk, hogy a kabinet Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével bizottságot állít fel a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatos stratégiai döntések előkészítésére. A Miniszterelnök mellett a bizottság további két tagja Németh Lászlóné nemzeti fejlesztési miniszter és Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter. A közlemény szerint a Kormány a Paksi Atomerőmű telephelyén létesítendő új atomerőművi blokk (blokkok) megvalósítását a nemzetgazdaság szempontjából kiemelt fontosságú és az energiaellátás biztonsága szempontjából alapvetően szükséges beruházásnak tekinti ...

Szinte nincs nap az utóbbi hetekben, hogy ne jelenne meg hír az atomerőmű bővítéséről. Nyilván mi, akik itt dolgozunk, akinek a családja itt él, kiemelten figyeljük az ezzel kapcsolatos megnyilvánulásokat.

A PADOSZ örömmel üdvözlí a bővítéssel kapcsolatos szándékokat, törekvéseket, döntéseket. Támogatjuk, és egyben biztatjuk a döntéshozókat, hogy megfelelő körültekintéssel és gyorsasággal végezzék munkájukat. Azt gondoljuk, hogy az újabb blokkok tervezése, építése, beüzemelése és üzemeltetése a gyakorlott atomerőműves szakemberek nélkül nem képzelhető el.

Amennyiben ebben közös a gondolkodásunk, akkor azt is ki kell találni, hogy az utánpótlást hogyan fogjuk biztosítani a már üzemelő blokkok számára. Ebből egyszerűen levonható a következtetés. Paksról a munkavállalókat nem elvinni kell, hanem ide kell csábítani. Nem a kiszervezésen, átirányításon vagy más megoldásokon kell gondolkodni, közben bizonytalanságban tartani embereket. Gondolok itt a sokat emlegetett TRAFÓ projekt kevés információjára, kiszivárogtatásokra, a gerjesztett pletykákra. Elutasítunk minden olyan szándékot, mely veszélyezteti a munkabékét, negatív hangulatot kelt, csökkenti az elhivatottságot az atomenergia iránt.

„A PADOSZ örömmel üdvözlí a bővítéssel kapcsolatos szándékokat, törekvéseket, döntéseket”, figyelembe véve a jelenleg is üzemelő blokkokat és az őket kiszolgáló, karbantartó, üzemeltető személyzetet.

Közös a feladat, közös a felelősség döntéshozók és atomerőművet működtetők között, nem hagyható egyik fél sem figyelmen kívül. Sőt, egymás érdekeinek figyelembe vétele mellett kell dolgoznunk, hogy a siker is közös legyen.

Bölcsességet kérünk a döntéshozóktól, az üzemeltetéshez pedig nyugodt munkahelyi légkört.

Lőrincz László

EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!

A tartalomból:

Bővítés, mint a	1
Küldöttközgyűlést tartott a Pannónia Nyugdíjpénztár	2
A PADOSZ működését alapjaiban meghatározó döntések születtek a 2012. május 26-i KBT ülésen...	3
Akiktől tanulhatunk	4
Vissza a hagyományokhoz!	5
Rangos felkérés az EVDSZ-nek, elismerés a PADOSZ-nak...	
Kérdezd meg Bulendát!	6
Csali mese a kiskapuk városából	
A Családi Horgásznapról...	8
Várható események	

Küldöttközgyűlést tartott a PANNÓNIA Nyugdíjpénztár

Pénztárunk küldöttközgyűlése 2012. május 29-én ülésezett és a 2011. év éves beszámoló megtárgyalása és elfogadása mellett az alábbi témákban hozott döntéseket:

- módosult a vezető tisztségviselők díjazása, ennek értelmében, aki több helyen vezető tisztségviselő a CIG Partnerségen belül, akkor is csak egy helyről kaphat tiszteletdíjat,
- a küldöttek elfogadták a Mobilitás Nyugdíjpénztár (önkéntes) beolvasásával kapcsolatos végleges vagyonszerlekeket és vagyonszerlektárat,
- elfogadásra került a jogelőd Mobilitás Nyugdíjpénztár 2012. március 31-i záró beszámolója,
- a küldöttek elfogadták a módosított 2012-2016. évi éves és hosszú távú pénzügyi terveket,
- magán-nyugdíjpénztári ághban, 2012. júniusban 69.442 ezer forint átcsoportosítás történik a likviditási tartalékból a saját tőkébe, a működési tevékenység finanszírozására,
- a küldöttek elfogadták az önkéntes nyugdíjpénztári ágazat Választható Portfóliós Rendszer Szabályzata módosítására vonatkozó előterjesztést.

A küldöttek tájékoztatást kaptak az alábbi témakörökben:

- a jogelőd Postás Magánnyugdíjpénztár 2011. decemberi átfogó ellenőrzését lezáró és felügyeleti intézkedés tartalmazó PSZÁF H-JÉ-IV-1002/2012. számú határozatról és annak teljesítéséről,
- a Pénztár befektetési politikája módosításáról,
- a Pannónia Nyugdíjpénztár és a CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt. között létrejött Stratégiai Együttműködési Megállapodás módosításáról.

A magán ágazat portfólió eltéréseinek alapvető oka, hogy az érvényben lévő nyugdíjpénztári szabályozás értelmében a beolvasó vagy egyesülő pénztárak esetében a vagyonnal súlyozott hozamokat kell figyelembe venni. A beolvasások a klasszikus portfólió esetében csökkentette, a kiegyensúlyozott és a növekedési portfólió esetében is javította a publikálendő hozamokat.

- A Klasszikus portfólió teljesítménye nagyságrendileg a költségek levonása után is megfelelt a benchmarknak.
- A Kiegyensúlyozott portfólió teljesítményét elemezve kimutatható, hogy az elmaradás jelentős részét (69 bázispont) a portfólió ingatlankitettsége, illetve a fejlett piaci részvénykitettségek (34 bázispont) okozta. A fenti két hatást módosította többi portfólióelem (pozitív irányba), az eszközallokációs döntések (pozitív irányba) és a költségek eredője (negatív irányba), melynek a végeredménye a 86 bázispontos alulteljesítés.
- A növekedési portfólió esetében meghatározó volt, hogy a 2011-es év folyamán nagy mennyiségű pénz áramlott a portfólióba. A bejövő pénzek a benchmarkhoz képest elért eredményt is befolyásolták: az év első felében, mikor trendszerűen felfelé mentek a piacok, akkor rontották a relatív teljesítményt, míg a harmadik negyedévben, eső piacok mellett javították a teljesítményt.

A 2002-2011 közötti 10 éves teljesítmény

A Pénztártagok számára elsődleges fontosságú a 10 éves hozamok alakulása. A pénztári szféra elvi célja, hogy a befizetett tőkét hosszútávon fektesse be, és a lehető legalacsonyabb kockázati szint mellett a legmagasabb eredményt érje el. Ebből a szempontból a Pénztár az elmúlt években kiemelkedően teljesített!

Bocsor István
a PANNÓNIA NYUGDÍJPÉNZTÁR Képviselői Testület tagja

Magánpénztár 2011 évi hozamráta			
	nettó hozam	Pénztári benchmark	Eltérés
Klasszikus	4,30%	4,93%	-0,63%
Kiegyensúlyozott	3,72%	3,86%	-0,13%
Növekedési	1,18%	1,30%	-0,12%

Önkéntes pénztári 2011 évi hozamráta			
	nettó hozam	Pénztári benchmark	Eltérés
Klasszikus	7,17%	7,20%	-0,03%
Kiegyensúlyozott	0,27%	1,12%	-0,86%
Növekedési	-4,77%	-5,39%	0,62%

A PADOSZ működését alapjaiban meghatározó döntések születtek a 2012. május 26-i KBT ülésen

A PADOSZ Közös Bizalmi Testülete a 2012. május 26-i ülésén a szervezetünk működése szempontjából kiemelt fontosságú kérdésekről tárgyalt, illetve hozott döntéseket. Az első és legfajszínűbb kérdés a tagdíjmelés bevezetésének időpontja volt. Azért csak az időpontról szólt a vita, mivel az emelésre vonatkozó döntést a KBT a 2012. február 23-26-i balatonfüredi továbbképzésen már meghozta. Azt a kérdést, hogy mikortól történjen a tagdíjmelés azonban nyitva hagyta, olyan kitétellel, hogy arról folytatódjon széles tagsági konzultáció, és annak eredményeként alakítsuk végső álláspontunkat. A konzultációt le is folytattuk. Nem túlzás, több száz tagunkkal találkoztunk csoportbeszélgetések keretében tájékoztatást adtunk a kényszerű döntésünk okairól, illetve kikértük a tagság véleményét a tagdíjmelés bevezetésének időpontjával kapcsolatban. A PADOSZ KSZB-je 20102. május 16-án összegezte a tagsági konzultációk eredményét és azok alapján arra az álláspontra jutott, hogy a KBT felé azzal a javaslattal él, hogy a PADOSZ tagdíja 2012. július 1-től emelkedjen 0,8 %-ról 1,0 %-ra. A jelenlévő bizalmik a tagdíjmelés szükségességét nem vitatva, annak bevezetési idejeként a 2012. július elsejei dátumot egy tartózkodás mellett, teljes egyetértésben elfogadták.

A következő napirend a PADOSZ Alapszabályának módosítása volt.

Az Alapszabályunk módosítására egyrészt a tagdíjmelés alapszabályi átvezetése miatt, másrészt az új MT. előírása miatt vált szükségessé.

Az új MT. a munkavállalói létszámtól függő – a PA Zrt. esetében ez 4 fő – munkajogi védetséggel bíró tisztségviselő megjelölésén túl, további egy fő megjelölésére ad lehetőséget a szakszervezeteknek, de ezt a legfőbb döntéshozó testületének kell megjelölnie. Az elvárásnak úgy feleltünk meg, hogy a PADOSZ Alapszabályában a KBT-nek – mint legfőbb döntéshozó testületünknek – a hatáskörét kiegészítettük ezzel a jogkörrel.

A KBT a napirend kitárgyalása után, az Alapszabály módosítására vonatkozó előterjesztéseket egyhangú támogatással elfogadta.

B.I.

Miért?

2012. április 27-én keltezett Vezérigazgatói közlemény után – melyben értesítette az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. valamint az ATOMIX Kft munkavállalóit a június 8-i már hagyományos villamos napi rendezvény megtartásáról – a PA Zrt. nyugdíjasai részéről kérdésként vetődött fel, hogy ők miért nem mehetnek el a villamos napi rendezvényre?

Korábbi kérésünk ellenére – jelen esetben – előzetes tájékoztatást nem kaptunk az illetékes igazgatótól. Érdeklődésünk során arra hivatkoztak, hogy az idei évben a reprezentációs keretet jelentősen csökkentették. Hogyan? A villamosenergia-ipar Magyarországon az egyik legeredményesebb iparág. Több milliárd nyereséggel zárta a múlt évet. Kevés olyan állami cég van hazánkban, mint az atomerőmű, ahol nyugdíjasai számtalan kedvezményben részesülnek, anyagi támogatást kapnak. Éveken keresztül csak az aktív munkavállalók jelentkezhetek. Két alkalommal Szentendrén, majd Velencén tartották a Villamos Napot! Legnagyobb örömünkre vezetői szemléletváltásnak köszönhetően múlt évben lehetőségünk volt a - mi napunkon - a Nyugdíjas Napon részt venni. Jó volt találkozni a nyugdíjas társainkkal és az aktív volt munkatársainkkal.

Ígéretet kaptunk, hogy ezután másként lesz. Nekünk is ott a helyünk a Villamosnapon! Egyre kevesebben vagyunk, akik ott voltak a Paksi Atomerőmű Vállalat megalakulásán (1976. január 1-én) tanulással kezdtük, sokan külföldön, hónapokon keresztül családtól távol sajátították el az atomerőmű ismereteket. Későbbiek során itthon tanfolyamok sorozata. Elméleti képzés után az épülő blokkokon tanultuk az új szakmát, szakmunkások, technikusok, mérnökök. Dolgoztunk nyújtott műszakban, nappal és éjjel. Éveken keresztül nem volt ünnepnap, csak 1-2 nap pihenőnap. Nem kérdeztük, hogy túlórában vagy csúszóban kell-e tovább maradnunk. Valamennyien büszkéek lehettünk, hogy kezdet kezdetén ott voltunk. Éppen ezért nem tudjuk megérteni, hogy kizárnak az iparág legjelentősebb rendezvényéről. Javaslataink ellenére sem kaptunk lehetőséget, hogy legalább a PA Zrt. nyugdíjasainak 10%-a (200 fő) részt vehessen a június 8-i rendezvényen. Sokan könnyes szemmel, szomorúan megjegyezték, a múlt már nem számít. Nekünk az emlékek megmaradnak.

Záró megjegyzésként, húsz éve, 1992. nyarán a tengelici Oktatási Központ területén a Paksi Atomerőmű Vállalat első alkalommal tartotta meg a Villamos Napot. Nem zártkörű rendezvény volt, bárki részese lehetett az egész napos programnak. Másik jelentős jubileumi esemény 30 éve, 1982. december 28-án 0 óra 13 perckor az I. blokk párhuzamos kapcsolása, rácsatlakozása az országos villamos hálózatra. Remélhetőleg méltó módon meg fognak emlékezni a hazai jelentőségű eseményről. Mi, akik részesei voltunk biztosan büszkén gondolunk az akkori nehéz, de szép időkre.

Majoros János

A PADOSZ Információs Bizottság munkacsoportja havonta egy – egy idősebb szakszervezeti tagtársunkat felkéri, hogy az elmúlt évtizedek során megélt, átélt eseményekről, munkásságáról beszéljen. Nem riport formában, hanem ahogyan ő gondolja. Kérdésként felvetődhet, hogy milyen elgondolásból tesszük? Erre a kérdésre talán úgy lehetne válaszolni, hogy múlt és jelen nélkül nincs jövő! Számtalan alkalommal tapasztalhatjuk, hogy sok esetben jó volna az elképzelés helyi vagy felsőbb szinten, ha az idősebb, tapasztalt szakembereket is megkérdeznénk, véleményüket kikérnénk!

Kedves ifjú barátaim, a cím Rólatok szól, akik az 1980-as év után születettek. Az ennél idősebbek már nem, vagy nehezen fogadják el a náluk idősebbek tapasztalatát, netán tanácsát.

Nos, én sem akarok - úgy mond - észt osztani Nektek, csupán pótolnám a mostani ködösítés miatti hézagokat, ami az ide vonatkozó ismereteikben láthatóan megvan. Azzal a nem titkolt céllal bátorkodom elmondani a véleményemet, hogy talán átgondoljátok a logikáját ennek az írásnak és saját érdeketeket erősen figyelembe véve, önálló döntést tudtok hozni ebben a kérdésben.

Mi ez a kérdés? Legyen-e szakszervezet vagy mindenki a tulajdonos kegyelmére bízza magát? Aki itt abba hagyja az olvasást, az már elkapta a „kaparj kurta, neked is jut” elméletet. Ő majd később, saját keserű tapasztalatán rágódva bánhatja, hogy homokba dugta a fejét.

A II. világháború előestéjén születtem, és a korom bátorít fel arra, hogy néhány fontos, sőt létfontos érvet elétek tárjak. Mi a szakszervezet? A nevében is benne van a lényege. Olyan szakmai egyesülés, amely az adott ágazat vagy üzem tulajdonosával a lehetőséghez képest a legjobb megállapodást kösse az ott dolgozó munkavállalók bér- és munkakörülményeire. Jelenleg ezt nemzetközileg Kollektív Szerződésnek hívják, és a magyar Munka Törvénykönyve tartalmazza a szerződéskötés szabályait. Igen ám, de kis támogatottságú, gyenge szakszervezettel nem lehet kedvező szerződést kötni, sőt egyáltalán szóba sem állnak velük. Amikor a szakmák összeálltak céhekké és lett képviselőjük, tulajdonképpen szakmai szervezetekről beszélhetünk. Ezek már akkor is léteztek, amikor Marx még nem élt! A tömegtermelés meghozta a 19. század végén a munkások szakmai egyesülését, a szakszervezeteket. Ha erős a szervezet, sokkal többet elérhet, mint ha egyénileg próbálkozunk!

A rendszerváltáskor a magánosítást támogató kormány törvénybe iktatta, hogy a szervezeti tagságot meg kell újítani! Ezt az előző rendszerben megcsömörlött tagság nagy része arra használta ki, hogy nem újított tagságot. nagy számban morzsolódtak le a tagok. Ráadásul a politika azt sugallta, hogy ez „kommunista csökevény”, nincs rá szükség. Szét is váltak a

politikai pártok mentén és árnyékában az addig egységes szövetségek. Csak egy ijesztő adat: a rendszerváltás előtt több mint 5 millió (!) tagja volt a szakszervezeteknek, napjainkban a hat konföderáció összesen 400 ezer tagot számlál! Hatalmas hanyatlás és hatékonyságvesztés! Ezért nem tudtunk megakadályozni számos, az országra, az ágazatra és a munkavállalókra nagyon hátrányos intézkedést!

Nos, ha csak a szűkebb környezetünket vesszük figyelembe, látnunk kell, hogy a mostani főnökeitek és azok főnökei egytől - egyig tagjai voltak a szakszervezetnek, de ki nem mondott sugallat hatására kiléptek a szervezett munkavállalók sorából! Itt meg kell említenem, hogy az a néhány vezető, aki tag maradt, tiszteletet érdemel! Az a lehetetlenül bugyuta szöveg járja, hogy minek legyek tag, amikor a Villamosenergia-ipari Ágazati Kollektív Szerződés (VKSZ) mindenkire vonatkozik. Bizony-bizony mindenkire (a vezérigazgatót kivéve) és ez kellemesen érinti az összes kilépett kis-, közép- és felső vezetőt és kellemesen érinti az összes nem szakszervezeti tagot is. Csakhogy az állandó fogyás, nyugdíjazás - kb. 2000 fő - kiszervezések következtében vészesen fogy a VKSZ-t felvállalt szakszervezeti tagsággal védők tábora. Van azért egy halvány reménysugár arra, hogy az ifjú nemzedék, akikhez most ez az írás is szól, saját jól felfogott érdekében erősítésbe fog, és valamelyik szakszervezetbe belép. Amíg nem késő! Most még nem fenyeget nyílt retorzió, tehát a támogatottságot lehet minél sürgősebben erősíteni!

Képzeljétek el, hogy a kétezer nyugdíjas, volt dolgozó közül kb. 400 ember megtartotta a tagságát, és most is minden erővel támogatják a szakszervezetet. Ennek a 400 embernek meggyőződése, hite az, amit eddig leírtam, és tudják, hogy igaz amit állítok! Sokan közülük elég kevés nyugdíjból fizetik a tagdíjat, de maradnak!

Tehát, kedves fiatal munkavállalók, a huszonnegyedik óránál tartunk. Döntsetek az említett kérdésben: lenni vagy nem lenni?

Üdvözzel:

Vida György
nyugdíjas szakszervezeti aktivista

Ezt hagyom Rátok, a döntés Nátatok!

Vida György

71 éves, a PA Zrt. Villamos Igazgatóságán dolgozott, mint műszaki ellenőr. 2000-ben 44 éves munkaviszony után ment nyugdíjba.

8 éven keresztül PADOSZ főbizalmi, 4 évig ÜT tag nyugdíjba vonulásáig. VDSZSZ, valamint a PA Zrt. arany gyűrű tulajdonosa. PADOSZ kiváló aktivistája kitüntetésben részesült.

2006-tól a PADOSZ Nyugdíjas Tagozat vezető helyettese.

Vissza a hagyományokhoz!

A kiemelésben szereplő ötlet gazdái és a VKSZ XI. fejezet megalkotói valószínűleg a munkavállalók a villamos cégekhez való kötődését, a munkahelyi kollektívák összekovácsolódását, esetleg a közös ünneplés örömét kívánták építeni.

A mega-mutatvány-rendezvények erősítik az összefogást és a kötődést?

A közösséggé kovácsolásnak nem jó eszköze az együtt evés vagy az együtt sorban állás, sokkal inkább a közös cselekvés. Néhány évvel ezelőtt még erről szólt a *Villamosnap* is. Most a demonstratívan, rácsokkal és őrzővédekkel kirekesztettek – közöttük volt kollégáink, a nyugdíjasok – azt gondolják, életük legnagyobb élményéről maradnak le. A legálisan vagy illegálisan bejutottak pedig többségükben hiába várják az áhított élményt. Ideje lenne végiggondolni, hogy hová fajult a Villamosenergia-ipari KSZ pontjainak figyelmen kívül hagyása!

A *Villamosnap* inkább csak a közérzetet befolyásolja. Ennél fontosabb, súlyosabb kérdésekben is figyelmen kívül hagyják a szakszervezetek véleményét!

A CSIR – TRAFO program esetében a már húsz éves kiszervezési tapasztalatok figyelmen kívül hagyásának és az atomerőművet eddig sikeresen működtető munkavállalók véleményének manipulálása – lásd. *MVM Változáskommunikációs kérdőív* – súlyos és drága következményekkel járhat. Hasonlóan, a Hay módszerrel dolgozó munkakör elemzők sem törekszenek a széleskörű tájékoztatásra. Az atomerőműves feladatok és munkakörök aránytalan összemossa más erőművekben alkalmazottakkal biztosan nem lesz széles körben elfogadott.

Ezért javaslom, térjünk vissza a villamosenergia-ipar hagyományaihoz! Mindig csak a munkáltatók és a munkavállalókat képviselő szakszervezetek korrekt együttműködése eredményezte a sikert.

WeiszM

Rangos felkérés az EVDSZ-nek, elismerés a PADOSZ-nak

Az EVDSZ kapta azt lehetőséget, hogy a nemzeti gazdasági miniszter felkérésének megfelelően javaslattal éljen a LIGA felé a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Tanácsba (NSZFT) delegálandó, a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács munkavállalói szövetségének képviselőjére vonatkozóan. Az EVDSZ úgy döntött, hogy erre a felelősségteljes tisztségre Bocsor Istvánt a PADOSZ elnökhelyettesét – aki már több ciklus óta képviseli a LIGA-t a Dél-dunántúli Regionális Képzési és Fejlesztési Bizottságban – javasolja a tanács munkavállalói tagjának. Az NGM miniszter a LIGA jelölését elfogadta és 2012. június 1-jei hatállyal, hároméves időtartamra felkérte Bocsor Istvánt a Tanács munkájában történő részvételre.

Az NSZFT a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter felnőttképzéssel és szakképzéssel kapcsolatos feladatainak ellátását segítő, szakmai döntés-előkészítő, véleményező és javaslattevő országos testületként működik. Az NSZFT állást foglal, véleményt nyilvánít a szakképzést és felnőttképzést érintő jogszabályok tervezetéről, a szakképzési és felnőttképzési rendszer fejlesztését érintő stratégiai kérdésekről, az egész életen át tartó tanulás feltételrendszerének kialakításáról. Állást foglal a szak- és felnőttképzés eredményességéről, relevánsan a pályakövetés, a foglalkoztatási szint emelése tekintetében, a szakképzési és felnőttképzési támogatási rendszer elveiről, a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvényben meghatározott képzési alaprészből nyújtandó

támogatásokról és ezek felhasználásáról. Az NSZFT javaslatot tesz a képzési alaprész decentralizált keretének a megyék közötti felosztására, a képzési alaprész központi keretéből nyújtandó támogatásokra, az iskolarendszeren kívüli szakképzésben részt vevő felnőttek elhelyezkedési lehetőségeit elősegítő intézkedésekre, szakmai követelmények, tananyagok, valamint új eljárások kifejlesztésére és ehhez anyagi források biztosítására. Az NSZFT javaslatot tehet az OKJ módosításának rendjéről szóló kormányrendeletben részére meghatározott feladatok tekintetében. Az NSZFT értékeli az iskolai rendszerű és az iskolarendszeren kívüli szakképzés eredményességét, valamint a szakképzési tananyagok és a szakmai követelmények alkalmazását. Az NSZFT ajánlásokat tesz a szakképzésben szakképesítést szerzett pályakezdő szakemberek elhelyezkedési lehetőségeinek tapasztalataival, különös tekintettel az állástalan fiatalok helyzetével összefüggésben.

A jelölés és felkérés nem csak a jelöltnek, de a PADOSZ-nak is komoly elismerést jelent, az méltóképpen reprezentálja a szakszervezetünk EVDSZ-en és a LIGA SZSZ-en belüli súlyát, elfogadottságát.

Gratulálunk az újonnan felkért tagnak a megbízatáshoz, ahhoz jó egészséget és sok sikert kívánunk!

- szj -

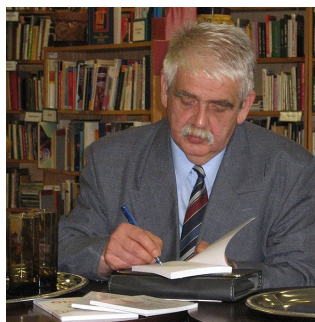
„VKSZ XI. fejezete

Az iparág szakmai tradícióinak ápolása.

A VKSZ hatálya alá tartozó munkáltató... ..a munkavállalói szervezetekkel közösen megszervezi a Villamos Napot. Ennek részleteiről a helyi KSZ-ben javasolt megállapodni.”

GYIMESI LÁSZLÓ KÉRDEZD MEG BULENDÁT!

(folytatásokban)

Csali mese a kiskapuk városából

- Nagyon népszerű lettél az utóbbi időben, öreg! - villantotta Bulendára kötekedő mosolyát Józsi. - Lassan nem is velünk húzod az igát, hanem a főnökséggel csemegézel. Tegnap a művezető, ma a részlegvezető, holnap az igazgató... Gyanús ez nekem, ez a rengeteg susmus.

- Bolond vagy, fiam, az is maradsz - vigyorgott vissza Bulenda János, az örökös szakszervezeti bizalmi. - Tudod jól, hogy nagybeteg a Franci, az elnökünk, s én helyettesítem. S nem susmus folyik, hanem tárgyalás. Kollektív szerződés készül, nem szarvasgombás rántotta.

Tudta ezt persze Józsi is, mint mindenki a Vakegérben, de nem állta meg, hogy tovább ugrassa az öreget.

- Tárgyalni a bíróságon szoktak - kötekedett. - Betartottad-e a törvényt, vagy mehetsz a kóterbe. Slussz. Még hogy veled tárgyalnak! Legfeljebb megmondják neked, mit ír elő a törvény. Persze, az ő törvényük.

- Nem vitatkozom veled - vágott a szavába Bulenda. - Nem a Vakegérbe való ez az egész, majd a megfelelő helyen és a megfelelő időben úgyis megbeszéljük. De a törvényt, azt rosszul ismered. Éppen az ad lehetőséget arra, hogy megpróbáljuk az érdekeinket érvényesíteni!

- Ha politizáltok, akkor én elmegyek - jegyezte meg a hallgatag Sanyi. - Ez után a rohadt nap után, ne feledd, helyetted is mi gürcöltünk, csak pihenni akarok.

- Inkább essünk túl a mai példabeszéden - értett egyet Sanyival a legfiatalabb szaktárs, Péter. - Meseszóra jobban csúszik a sör.

Bulenda komótosan megtörölte a bajszát, sóhajtott egyet, úgy tett, mintha nem erre a pillanatra várt volna az első perc óta.

- Nincs nekem semmiféle mesém, vagy példabeszédem. Legfeljebb a tegnapi álmomat tudom elmondani. Abból sem lehet kibogozni semmit. Tehát nincs tanulsága, talán értelme sem. S ezért igen idegesítő: többször felriadtam közben. Egy ismeretlen városban jártam...

- Valahol a Bahamákon... - morogta Józsi, aki még nem emésztette meg Bulenda főnökjárását.

- Nem, nem, éppolyan város volt, mint a miénk, a lakói is mi voltunk, csak a kapui voltak igen furcsák. Minden házban, még a legcifrábban is hatalmas kétszárnyú deszkakapu csúfodott, akkorák, mint a régi portákon: a megrakott szénásszekér méretére hajztak. Nekem mindenképpen be kellett jutnom az egyik házba, valami tárgyalás miatt...

- Már megint az a tárgyalás! Még álmodban se tudsz normális lenni? - akasztotta volna meg Józsi a mesét, de az öreg szaki nem hagyta magát.

- Szóval be kellett jutnom, minden áron. De ahogy a kapuhoz léptem, észrevettem, hogy az nem olyan, mint a rendes kapuk... Nem két szárnya volt, hanem rengeteg, legalább nyolc-tíz kisebb kapuból, ajtóból volt összetákolva. Kisebből, nagyobból, egerlyuknyiból és autóbéjárónyiból, magasból, alacsonyból. Nem tudtam, melyik hogyan és hova nyílik, elhatároztam, sorba próbálom valamennyit. A legemberméretűbbel kezdtem, nyílt is könnyen. Hát ott állt a Pista kisleány, a művezető. Úgy állt ott, mint önmaga szobra, s géphangon hadarta: *Határidő, norma, teljesítmény,*

munkaidő, hol áll a fejem, mindent nekem kell csinálni, határidő, norma... Próbáltam beszélni vele, de rám se nézett. Becsaptam hát az ajtót, s egy másikkal próbálkoztam. Amögött is szoborszerű jelenség állt, a részlegvezető. Belőle is folyt a szó: *minőségbiztosítás, szabvány, eurokomfortitás, hozzáadott érték, mindent nekem kell csinálni, hol áll a fejem, minőségbiztosítás, szabvány...* Szólongattam, de hiába. Rácsaptam az ajtót. Gyorsan a következőhöz: ott meg az igazgatóból ömlött a gépszöveg: *részvény, árfolyam, hozadék, tulajdoni hányad, menedzsment-jogok, hol áll a fejem, mindent nekem kell csinálni, részvény, árfolyam...* Már meg sem szólítottam. Döndült a kapu, próbáltam a következőt.

- Ott már maga az atyáúristen állt, s ő végre a keblére zárt! - gúnyolódott Józsi.

- Nem, nem, ott Varga doktor állt, a tulajdonosok jogi képviselője.

- Az a firkás pali? - kérdezte Péter. - Képzelem, mit hadart össze-vissza!

- Csodálkozni fogtok, ő nem hadart semmit, igazi emberhangon szólt hozzám. Meglapogatta a vállamat, rám is mosolygott. Ezzel az ajtóval kellett volna kezdened, mondta. Mi megértjük egymást. Ezek - intett a többi ajtóra - már nem szabadulnak a húsdarálóból. Azt hiszik, ők képviselik a törvényes rendet. Hát higgyék. De majd mi megegyezünk... Miénk lesz a kiskapuk városa. Emberi módon, hogy mindenkinek jó legyen. Nem értettem igazán, miben és miért kellene nekünk megegyezni, de most én nem jutottam szóhoz. Ontotta az ötleteit: rész munkaidős szerződést kínált, a szerződésen felüli időre adómentes dupla fizetést, a szabadság megváltására éves uszodabérletet, az eddigi besorolások helyett új, előkelőbb munkaköröket, például te, Józsi változó munkahelyre akkreditált lemezügyi főszakértő lettél volna, momentán Hódmezővásárhelyen, de néha Nagyatádon... A bezárt gyári szociális és kulturális intézmények helyére pedig tudjátok, mit tervezett?

- Nem tudjuk, és már meg sem fogjuk tudni! - szakította meg a belelendült szakit Péter. - Azt mondd meg inkább, hogyan jutottál be a kapun?

- Ja, a kapun... Hát sehogy. Nem jutottam be. Sem ezen, sem a város többi kapuján. Sorra nyitogattam a rész-kapukat, kapu-részeket, sorba az elegáns és az ótvaros nyílászárókat, de egyik mögött sem találtam bejáratot. Végre ráleltem egy épülő új kapura...

- S bámultál rá, mint az a bizonyos borjú! Megjegyzem, nem eshetett nehezede... - kommentálta Józsi, de Bulenda rendületlenül folytatta.

- Vidám kőművesek, ácsok, lakatosok dolgoztak rajta, Péter és Sanyi is ott sürgölődött. Rendes, kétszárnyú kapu készült, szélesre tárható, szép és tartós. Öröm volt belépni rajta. Azonban...

- Ezzel is bajod volt, mi? - zsörtölődött Józsi, aki megbántódott, hogy őt nem álmodta be az öreg az építők közé. - Biztos egy adóellenőr állt mögötte.

- A kapuval nem volt semmi bajom. S nem is állt mögötte senki. Sőt, nem volt mögötte más, mint egy nagy üres telek. Sem ház, sem ember.

- Hát ennek az álomnak nem sok értelme volt - állapította meg Sanyi.

- Megmondtam előre - bölintott Bulenda. - De még most, két korszak között is azon tűnődöm, mi mindent építhetnénk egy igazi kapu mögé, arra az álombeli üres telekre. No, egészségetekre!

**Ontotta az ötleteit:
rész munkaidős
szerződést kínált,
a szabadság
megváltására
éves
uszodabérletet, az
eddigi
besorolások
helyett új,
előkelőbb
munkaköröket,
például te, Józsi
változó
munkahelyre
akkreditált
lemezügyi
főszakértő lettél
volna, momentán
Hódmezővásárhelyen,
de néha
Nagyatádon...**

EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!

Idén hetedik alkalommal rendeztük meg a PADOSZ sportnapok keretén belül a **Családi Horgásznapot** június 02-án, a Vörös-malom tónál.

Közel 100 résztvevő jelent meg, közülük 44-en vettek részt a versenyen. Lőrincz László elnök megnyitó beszéde után, kedves gesztusként idén is meglepetés ajándékokat adott át néhány résztvevőnek.

A kilenctől tizenhárom óráig tartó versenyen az idő is kegyes volt hozzánk, a jó hangulatért pedig maguk a résztvevők feleltek. Közben Kállai Laci főzte a nagy kondér vegyes pörköltet ebédre, és irányította kiskuktáit. A szurkoló hölgyek közül többen segítettek az előkészítésben, többek között a burgonya meghámozásában.

Tizenhárom órakor megszólalt a verseny végét jelző duda és megkezdődött a kifogott halak mérlegelése, amit az eredményhirdetés követett. Idén nyerteseinket értékes horgászfelszerelésekkel díjaztunk.

A horgásznapot a közben elkészült ebéd elfogyasztásával zártuk.

Reméljük idén is jól érezte magát minden résztvevő!

Eredmények: 14 év alatti kategóriában:

I. hely: **Juhász Ivett** 3,82 kg-mal

II. hely: **Herczig Viktória** 1,20 kg-mal

III. hely megosztva: **Frast Patrik, Komáromi Erik, Rompf Bence**

14 év feletti kategóriában:

I. hely: **Juhász Ferenc** 2,96 kg-mal

II. hely: **Tumpek István** 2,34 kg-mal

III. hely: **Mérges Máté** 2,04 kg-mal

Ezúton is még egyszer gratulálunk a győzteseinknek!

EVDSZ Ifjúsági Foci Kupa - 2012. július 13 — 15. Paks

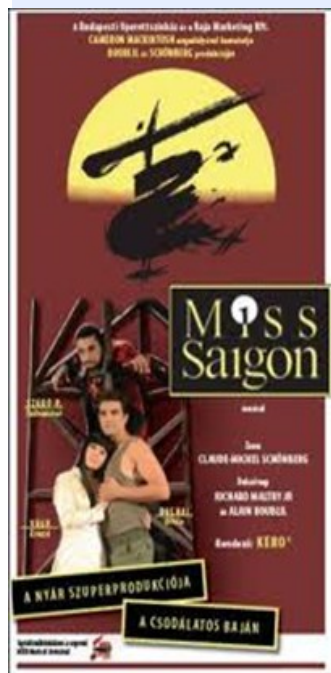
Strandparti - 2012. július 28. Paks

2012. augusztus 25-én szombaton a PADOSZ színházlátogatást szervez, a PADOSZ tagjai és hozzátartozói részére a **Bajai Szabadtéri Színpadon** tartandó előadásra.

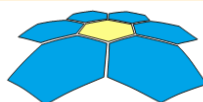
Jelentkezési határidő: **2012. augusztus 10.**

Jelentkezni lehet személyesen vagy telefonon a PADOSZ irodán a **87-08** -as, vagy Kállainé Csillánál a **73-79** telefonszámon.

PAKSI ATOMERŐMŰ DOLGOZÓINAK SZAKSZERVEZETE

HAVONTA A
BEJÁRATOKNÁL ÉS
AZ INTRANETEN!

Mi újság

a PADOSZ -nál?

A PADOSZ Információs Kiadványa

Szerkeszti:
Az Információs Bizottság munkacsoportja

Felelős kiadó:
Lőrincz László elnök

Telefon: (50) 87-08, E-mail: padosz@npp.hu